

ne, pač pa bi se tej gospodi nekoliko pristrigel greben, za kolikor ji je brez potrebe vzrastel. (Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Vzreja goveje živine.

(Konec.)

Sila imenitno je pri kravah, da so zdrave in „dobre kože“, kedar se spravijo k biku. Nič manj pa gre skrbeti za bika, tudi ta bodi „dobre kože“ in zdravega, čilega života! Seno, prga, rženi kruh stori tudi biku dobro. V kruhu naj ne manjka soli, to zato, da ga žival raje je in bolje ji tekne.

Kedar je gospodar živali dobro stregel, ni še s tem vsega storil, tudi za dobro pašo ji bode skrbel. V ta namen bode koncem meseca februarja in v početku meseca marcija pašnike in senožeti z brano prevlekel in tudi, ako le premore, nekoliko umetnega gnoja na nje potrosil. Na tak način dobi živina dobro in zdravo pašo in če ni vreme neugodno, bode tudi obilna. Najbolja paša je za krave taka, ki ima v sebi mnogo apna in fosforove kisline.

Ako si tako skrbel živalim za krmo in pašo, ne more ti izpodleteti ali vsaj tvoja krivnja ne bode, ako se ti ne nagodi po tvoji volji. Da se pa iz dobrega teleta vzredi dobra krava, daje se teletu prvih 6 ali 7 tednov kravje mleko in sicer toplo brez vode ali tudi brez posnetega mleka, najmanj po trikrat na den. V tem bode najbolje, če dobi tele prvi teden 21 litrov mleka, potem pa se mu ga daje čedalje več, v drugem tednu naj ga dobi že vkup 63 litrov.

Pri tem naj ostane do 4. ali 5. tedna, tedaj začneta tele že jesti nekaj sena in v petem tednu sme se mu nadrobiti kaj malega prge v mleko. V 8. tednu pa naj pije vsak den poleg malega mleka še 3 litre sladkega vrhnjenega mleka. Vravnati je to tako, da dobi v tem tednu tele 52 litrov sladkega, 22 litrov vrhnjenega mleka še $\frac{1}{3}$ kilo prge vsak den. Sladkega in mleka daje se mu poslej zmirom manj, zato pa naj dobi več vrhnjenega mleka.

V devetem tednu pridene se še $\frac{1}{5}$ kilo stolčenega ovsa ali ržene moke, bolje pa še je, ako se mu daje namesto moke koj $\frac{1}{5}$ kilo rženega kruha. To naj ostane do 10. tedna. Kedar pa izpustiš tele na pašo, dajaj mu še vedno po 5 litrov mleka in lanene moke, prge, ovsa in kruha. Ako ga ne moreš izpustiti na pašo, dajaj pa mu vedno zadosti sena, ne bode škoda, če prideneš še rženega kruha.

Če človek zanemarja krmljenje v prvem letu, stori to tudi v drugem letu in še hitreje, kajti bolj pašo odloči za krave, teleta pa se naj pasejo, kjer rada, za nje mu je mala skrb.

To ni prav in se kaznuje na živini in škodo ima le gospodar.

Ne bilo bi tudi dobro, ko bi se prvo leto skrbelo za tele, drugo leto pa ne in bi se pustilo na slabi paši, tedaj dobi tele pač mesa, ali kosti so slabe in život ni lepe oblike. Za mesarja jih še človek potlej vzredi, nikakor pa za dobro pleme. Kdor pa ne skrbi za prvo leto, pa tudi drugo leto slabo za tele, tak si ne vzredi nikoli kaj prida živali. Njemu velja: „Revni hley, revni štev!“

Še huje bi bilo za-nj, ki je prvo leto lepo skrbel za tele, potlej pa bi ga zanemaril. Tak bi izgubil vse, kar je prvo leto za-nj izdal, teleta v tretjem ali četrtem letu čejo krmo in pašo tako, da še jim najboljša ni predobra. Iz tega pa si lahko posname, kdor le hoče, da ni dobro, če se živini prikrajšuje paša in tam se ne dela prav, kjer so skupne ali občinske paše, pa si jih čejo kmetje med sebe razdeliti. Razdelitev bi že bila prav, toda veliko vprašanje je, ali si bodo svoje kose kmetje lepo in dobro priredili. Še bolj pa, ali jim sploh ne bode manjkalo paše.

Tedaj pa rečemo: Kmetje skrbite, da bote take paše, ki jih že imate, vzboljšali ter jih gnojili, kakor kaže, nikar pa, da bi še gnoj, ki ga pusti živina na njih, še le prodavali! To je varčnost, da se je Bog usmili.

Sejmovi. Dne 27. februarja v Slov. Gradu. Dne 28. februarja v Celji in v Vitanju. Dne 1. marcija v Radgoni in dne 2. marcija na Vranskem. Dne 3. marcija v Rušah, v Lučanah, v Oplotnici in v Slov. Gradu.

Dopisi.

Iz Celjske okolice. (Stibeneggovci pred upravnim sodiščem.) Ko je pred 3 leti prišel Stibenegg v občinski naš odbor in se je začelo njegovo kraljestvo, odpovedali so naši Stibeneggovci koj neki ženki, ki je v našem šolskem hramu imela stanovanje, to stanovanje, akoravno je redno plačevala stanovino, samo da se napravi v šoli prostor za Stibenegga. Prej ko je pa Stibenegg blagovolil v našo šolo prestaviti svoje pohištvo, moralo se je stanovanje seveda še lepo očediti in osnažiti. To je sicer stalo precej nepotrebnega denarja, ali da bodo g. Stibenegg veseli lepega stanovanja, ni se smelo štediti. Brž pa, ko so se g. Stibenegg tukaj malo udomačili, začelo jim je stanovanje pretesno prihajati; posebno g. nadučitelj, ki ima v šoli stanovanje, kakor je prav in v redu, moral bi ven. No in naši Stibeneggovci so res odpovedali g. nadučitelju stanovanje, rekoč: da se ima na vrat na nos iz šolskega poslopja izseliti. Kaj takega še menda